

майка отъ дщерка, и дщерь отъ майка: свекърва отъ снѣха си, и снѣха отъ свекърва си.

54 И говореше на народи те: когато видите облакѣта, който се покачва отъ западъ, а бѣе говорите: дождь големъ иде, и такъ быва.

55 И когато видите защо дѣхъ юго, говорите: горещина ще да бѣде: и быва.

56 Лицемерцы, лице то на неко то и на земля та знаете да испытѣвате: а време то това какъ не испытѣвате.

57 Я защо и отъ себе си не сѣдите праведно то.

58 Когато отивашъ съ противникаиъ си при князѣта на пѣтъатъ се гледай да избѣгнешъ отъ негѣ: да не бы те довели до сѣдѣя та, а сѣдѣя та те предаде на оногова, който сеира длжно то, а онъ те тѣри въ темница та.

59 Говоримъ ти: не щешъ да излѣзешъ отъ тамъ, дори не исплатишъ и най послѣдна та аспра.

ГЛАВА 13.

И въ онова време дойдоха нѣкои, които казваха на Исуса за Галілеани те, на които крѣвъ та Пилатъ смѣша съ жертвы те имъ.

2 И отговори Исусъ и рече имъ: мыслите ли, защо тѣа Галілеане бѣха най грѣшни отъ

всички те Галілеани, зашто пострадаха така.

3 Не, говоримъ ви, но и вые ако се не покаете, всички те такъ ще да погибнете.

4 Или онѣа осемнадесе те, на които падна столпо Сілавамскій, и истрепа ги мыслите ли зашто они бѣха най много согрѣшили отъ всички те человекы, които бѣха во Иерусалимъ.

5 Не, говоримъ ви: но ако се не покаете, всички те така ще погибнете.

6 И говореше таа притча: нѣкой человекъ имаше една смоква посадена въ лозѣ то си: и отиде при неа да траси плодъ, и не найде.

7 И рече на лозарѣта: ето, трета година е сега, отъ какъ дохождамъ та трасимъ плодъ на таа смоква, и не нахождамъ отсачи а: зашто запражнява и земля та.

8 Я той отговори, и рече мѣ: господине, остави, а ише и това лѣто, докле да ископамъ околѣ неа, и да натѣрамъ гной.

9 И ако направи плодъ добре: ако ли не, до година ще да а отсѣчешъ.

10 И оучеше въ едно отъ соборища та въ сѣбѣвѣта.

11 И бѣше тамъ и една жена на коато имаше дѣхъ колестенъ осемнаесе години, и бѣше се сгрѣчила, та не можеше никакъ да се исправн.

12 И кото а виде Исусъ, по-